

De RATEL, een Poeriemverhaal

Aangezien dit verhaal over een ratel gaat is het natuurlijk een poeriemverhaal,

Met Poeriem, heel, heel lang geleden was in het kleine dorpje , ver weg in Rusland, iedereen heel bezorgd en verdrietig. In plaats van vooruit te kijken en zich te verheugen op het naderende Poeriemfeest, waren ze bang dat er iets heel naars met ze zou gebeuren. Het leek wel op het aloude Poeriemverhaal, zo groot was het gevaar!

De zoon van de grote machtige Tsaar was met een groep vrienden gaan jagen in het bos. Ze waren verdwaald en toevallig kwamen ze terecht in hun dorpje. Alle mensen waren opgetogen over zulk belangrijk bezoek in hun dorp. Ze gaven de prins de beste kamer in de plaatselijke herberg, het heerlijkste eten en het fijnste gebak.

Maar de volgende dag was de prins ineens heel erg ziek, waardoor hij onmogelijk kon terugkeren naar huis. Er werden boodschappers naar de Tsaar gestuurd om hem het slechte nieuws te brengen. In een mum van tijd waren de Tsaar en zijn ministers in het dorp.

Ze hadden dokters meegebracht die meteen begonnen de prins te onderzoeken. Iedere dokter wilde hem beter maken maar het lukte er geen een. De prins lag te kreunen van de pijn, hij had hoogrode wangen en was heet van de koorts. Het grootste deel van de tijd lag hij te slapen hij weigerde ook maar iets te eten of te drinken. Zijn leven was in gevaar!

En toen zei een van de ministers dat het de schuld was van de Joden dat de prins ziek was. Dat zij hem verkeerd en bedorven eten hadden gegeven! Dat was belachelijk en grote onzin maar iedereen maakte zich zulke grote zorgen om de zieke prins dat iedereen hen geloofde!

Daarom waren de Joden in het kleine dorpje heel erg bang, ze wisten dat hun leven misschien gevaar liep.

Op de dag voor Poeriem werden er twee aankondigingen aan de bomen geprikt. Er stond op dat wanneer de prins niet beter zou zijn voor het einde van de volgende dag alle Joden uit het dorp daarvoor verantwoordelijk zouden zijn. En op het andere papier stond dat iedereen heel stil moest zijn omdat de prins heel erg zwak was.

Maar....de Megilat Ester moest worden gelezen. De Joden kwamen stilletjes bij elkaar in hun kleine sjoel aan de hoofdstraat, vlakbij de herberg waar de zieke prins in bed lag. Iedereen in de sjoel moest doodstil zijn. De rabbijn zou fluisterend de Megilat Ester voorlezen. Er mocht geen boe geroepen worden bij het horen van de naam Haman en ook niet gejuicht bij de naam van koningin Ester. Op de aanplakbiljetten had gestaan dat het ab-so-luut stil moest zijn daarom moesten de kinderen hun ratels thuislaten. Er mocht dit keer echt absoluut niet zoals het hoorde gerateld worden als de naam van Haman werd voorgelezen.

Alle vader(en moeders) zagen er bezorgd en verdrietig uit, sommige moeders moesten zelfs huilen! Het voelde helemaal niet als Poeriem!!!

Plotseling was er een reuze geluid! De naam van Haman was voorgelezen en de kleine Joseef zwaaide z'n ratel uit alle macht rond. Vrolijk lachend zwaaide hij met zijn ratel.....

Iedereen schok zich een ongeluk. De mensen schudden hun hoofden naar hem. Ze gebaarden naar Joseef dat hij zich stil moest houden. Een man probeerde zelfs hem de ratel af te pakken maar Joseef gaf hem geen kans. Iedereen was bang dat Joseef het op een gillen zou zetten als zijn ratel afgepakt zou worden. Dus deden ze niks en hoopten maar dat hij het zou begrijpen en de ratel zou weg leggen. De rabbijn ging zachtjes door met het lezen van de megila.

De ramen van de kamer van de prins stonden open om een beetje frisse lucht binnen te laten. Rond zijn bed zaten alle ministers, de dokters en de Tsaar. Het was er doodstil. De prins was bleek en zwak, hij had geen greintje kracht meer over. Hij lag daar met zijn ogen dicht en af en toe leek het zelfs alsof hij geen adem haalde.

Maar...WAT WAS DAT?????? wie durfde daar de opdracht om stil te zijn te verbreken??? Iedereen in de kamer draaide zich om naar het raam om te zien wie de schuldige was. Maar voordat ze dat konden zien, sprongen ze op van schrik toen ze achter hun rug iemand om een beetje water hoorde vragen. De prins!

Door het geluid van de ratel was de prins wakker geworden!! Rechtop in bed zat hij, met zijn ogen wijd open! 'Wat een grappig geluid hoor ik daar. Wat is dat? Breng me alsjeblieft een beetje water, ik heb in mijn hele leven nog nooit zo'n dorst gehad zeg, schiet een beetje op in ben uitgedroogd!' zei hij.

Een paar dagen later was de prins helemaal opgeknapt en de hele groep vertrok vredig naar het paleis. De Joden in het dorpje waren gered en vierden de leukste Poeriem die ze zich maar konden herinneren.

En Joseef? Joseef was de grote held! Iedereen knuffelde hem en ze droegen hem op de schouders en ze gaven hem zoveel lekkers dat hij tot Pesach genoeg snoep had!!!